02/11/2020

Слово на Доростолския митрополит Яков при посрещането му в престолния епархийски център в гр. Силистра

Ваши Високопреосвещенства и Преосвещенства,

Уважаеми народни представители,

Уважаеми г-н Ивелин Иванов, Областен управител на Област Силистра,

Уважаеми д-р Юлиян Найденов, Кмет на Община Силистра,

Уважаема г-жо Димитрова, Председател на общинския съвет,

Уважаеми представители на местната общинска власт,

Ваше Високоблагоговейнство протопрезвитер Добри, протосингел на светата ни Митрополия,

Благоговейни отци, почитаеми членове на Епархийския съвет и епархийски

избиратели,

Възлюблени в Господа братя и сестри,

С трепетно сърце аз днес встъпих в прекрасните предели на богодаруваното ми наследие – Доростолската епархия, с развълнувана душа и отеческа любов се обръщам към всички Вас – освещен клир и паство, като ви поздравявам с древния апостолски поздрав, издигайки десница за благослов като Ваш архипастир и митрополит:

„Благодат вам и мир от Бога Отца и от Господа Иисуса Христа“ (1 Кор. 1:3).

След блажената кончина на приснопаметния митрополит Амвросий Богу било угодно чрез единодушния глас на избирателите и църковната йерархия, да призове мен на отговорна архипастирска служба в древната Доростолска епархия.

Бог ми отреди щастлив земен дял – да възглавя и ръководя епархия в този красив край на нашата прекрасна родина, с древното седалище Дръстър, чийто митрополит Дамян става първият Български патриарх на Първата българска държава. Вечният Дуросторум, основан преди пет хиляди години от траките и напоен с изповедническата кръв на първия Христов мъченик по българските земи, св. мъченик Дасий. Град, чийто пръв епископ е доблестният Авксентий, ученик на свети Вулфила и лобно място на св. Емилиан и на другите доростолски мъченици – Юлий, Максим, Исихий, Калиник, Никандър, пострадали при ожесточеното гонение на Диоклетиан срещу християните. Древен епископски център, регистриран още в 390 година след Христа. Дорусторум е седалището на епископите Яков, Монофил, Йоан и Дулцисим, участвали на Вселенски събори през 5 и 6 век. Град, твърдина и престолнина на светата Христова вяра, където са живели и са се трудили за благовестието на спасителното Слово Божие светителите, допринесли за развитието му на епископски и митрополитски център с екзархийски права през 16-18 векове, чиято територия тогава обхващала цялото Подунавие (Влахия и Молдова). Благоговея и се прекланям пред сияещите в святост образи на моите предшественици по катедра. Град, разположен в плодородната Южна Добруджа по поречието на Дунава, където годишните време се сменят с мекота, отразена в спокойния и кротък нрав на прекрасното население.

Ето сега на мен се връчиха отличията на Доростолски епархийски кириарх. Аз поемам по пътя на високо служение с много отговорности. С ограничени

сили трябва да върша земно и небесно дело. Но „блажен, комуто е помощник Бог“ (Пс. 145:5). Ще се уповавам Богу, за да мога да бъда с немощите си „образец за верните в слово, поведение, любов, дух, вяра и чистота“ (1 Тим.4:12). Стремейки се да следвам примера на Пастиреначалника Христа, на духоносните апостоли, на църковните велики светители, като се вдъхновявам от високото църковно съзнание, непоколебима преданост на светото Православие, за да назидавам верните ми епархиоти в спасителните истини на светата Православна вяра. Защото най-скъпото наследство и най-красивото достояние, което има българския народ чрез родната Българска православна църква, е светата Православна вяра. Вярата ни крепи, вдъхновява, примирява. и спасява. „Всеки, който вярва в Бога, няма да се посрами” (Рим.10:11).

За благополучен успех на такова тежко плаване е необходимо голямо самообладание. За да имам твърда упора и подкрепа, за да не унивам в трудностите на предстоящето ми отговорно служение, ще се уповавам на крепката Господня десница, която при показано малодушие от свети апостол Петър го избави от пропадане в бездната на бурното море (Мат.14:28-31). Обнадежден от словото на Псалмопевеца: „Бог ни възлага бреме, но Той ни и спасява“ (Пс.67:20), както и от думите на светия апостол, че от Господа идва всяка утеха (2 Сол. 1:7). Той „ни благослови в Христос с…духовно благословение от небесата“ (Еф. 1:3). Като разчитам на постоянната подкрепа на властимащите в управата на града и областта, на освещения клир на епархията и верния народ.

Целта на служението ми, което започвам, е свещена: земно, в мир, благоденствие и небесно спасение на повереното ми паство.

Аз ще се стремя усърдно, по мярката на силите си, да оправдая доверието, което ми се оказа и надеждите, които ми се възлагат.

Всесърдечно благодаря за изказаните ми поздравления и благопожелания от името на Общината и Областта, поднесени от г-н Иванов, Областния управител, г-н Найденов, Кмета на Общината, както и от Негово Високоблагоговейнство протопрезвитер Добри Чаков, протосингела на светата Митрополия, от името на клира и паството на Силистра и Доростолска епархия.

Възлюблени братя и сестри,

Преподавам над Вас и на цялата Епархия моето първо архипастирско

благословение с най-добри отечески пожелания.

„Сам Господ на мира да ви дава мир винаги и всякак: Господ да бъде с всички вас!“ (2Сол.3:16). Амин.

bg-patriarshia.bg